

(a pewnie i lepiej) wyposażeni byli w odpowiednie amulety” Tekst biblijny sugeruje akurat coś wręcz przeciwnego (por. 2 Mch 12, 40–42).

Książka A. Wypustka przybliża jeden z ważnych aspektów środowiska powstania pism Nowego Testamentu, z których zwłaszcza Dzieje Apostolskie wymagają uwzględnienia elementu magii. Ukazuje to ciekawa praca *Magie und Heidentum in der Apostelgeschichte des Lukas* (SBS 167), Stuttgart 1996, której autor, H.-J.

Klauck, jest równocześnie wydawcą tekstów źródłowych i opracowań odnośnie do tła religijnego Nowego Testamentu: *„Die religiöse Umwelt des Urchristentums. Bd. 1: Stadt- und Hausreligion, Mysterienkulte, Volksglaube* (KThS 9/1), Stuttgart 1995. Ta owocna koincydencja w przypadku H.-J. Klaucka podsuwa życzenie, by za sprawą autora recenzowanego opracowania polski odbiorca otrzymał kiedyś przynajmniej wybór i krytyczne opracowanie źródeł do magii antycznej.

ks. Roman Pindel

**Tadeusz Panuś, *Główne kierunki katechetyczne XX wieku*,
Kraków 2001, Wydawnictwo „M”, ss. 167**

Katechetyka, jak każda nauk humanistycznych, a w tym zakresie szczególnie dyscyplina nauk teologicznych, poddana jest prawu rozwoju i poszukiwania nowych, odpowiadających duchowi czasu, koncepcji ujęć. Opracowanie historii katechetyki jako dyscypliny naukowej dopiero rozpoczęło się.

Tego podjął się ks. prof. dr hab. Roman Murawski SDB, wybitny polski katechetyk i wychowawca wielu pokoleń katechetów i katechetyków polskich. Obecnie jest to początek długiej drogi i daleko jeszcze do sytuacji, która pozwoliłaby prowadzącym zajęcia z katechetyki fundamentalnej „na

wyprowadzenie wniosków z systematycznie i źródłowo opracowanej historii katechetyki jako nauki” Niewątpliwie cieszy fakt pojawiania się opracowań od artykułów począwszy, a na publikacjach książkowych skończywszy, których celem jest przedstawienie różnych ujęć katechetyki, jakie zaistniały w XX stuleciu. Do tych ostatnich należy wpisać pracę *Główne kierunki katechetyczne XX wieku* (Kraków 2001) ks. dra Tadeusza Panusia, dyrektora Wydziału Duszpasterstwa Dzieci i Młodzieży Kurii Metropolitalnej w Krakowie i pracownika naukowego Papieskiej Akademii Teologicznej. Praca została opublikowana – jak należy domyślać się – w specjalnej serii podręczników Wydawnictwa „M”

Prezentowana książka składa się z dziesięciu rozdziałów, z których każdy jest poświęcony przedstawieniu kolejnego z kierunków ujęć katechetyki w Europie, w układzie chronologicznym: dydaktyczny, pedagogiczny, kerygmatyczny, antropologiczny, biblijnohermeneutyczny, polityczny, eg-

zystencjalno-interpretacyjny, terapeutyczny, korelacyjny, integralny. Całość dopełnia bogata bibliografia przedmiotu (s. 13–20).

Zaletą tej wielowątkowej prezentacji jest umiejętne wprowadzenie polskich treści w tok przedstawienia osiągnięć katechetyki europejskiej i to nie tylko jako przejęcia jej osiągnięć, lecz także kreowania czy też uzupełniania lub włączenia się w ogólnoeuropejski ruch katechetyczny.

Książka ks. dra Tadeusza Panusia należy do tej grupy opracowań, których autorzy umiejętnie łączą kompetencje solidnego opracowania naukowego, systematyzację i typologię – tak konieczne przy tego typu pracach – z jasnością i przystępnością wykładu. Należy ona zatem do nielicznych druków, które będą stanowić znaczącą pomoc nie tylko przy opracowaniu historii katechezy i katechetyki, lecz także do prowadzenia zajęć lub podstawowej lektury studentów z katechetyki fundamentalnej, w ramach której omawia się te zagadnienia.

Marek Marczewski